

מ"ת 51562/09/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד אל קאדר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 51562-09-14 מדינת ישראל נ' אל קאדר(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט אבי פורג
מבקשת	מדינת ישראל באמצעות עו"ד שורקי
נגד	
משיב	מוחמד אל קאדר (עציר) באמצעות עו"ד יגור ועו"ד קופרמן

החלטה

בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ביום 22.9.14, הוגש כתב אישום נגד המשיב שעצור מיום 8.9.14. בכתב האישום מיוחסות למשיב עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329 (א)(2) לחוק העונשין, נשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 144 (ב) רישא לחוק העונשין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 30.8.14 לפני השעה 01:28 בעיר טייבה בסמוך לביתו נשא המשיב רובה מאולתר מסוג "קרלו" ברכב שפרטיו אינם ידועים למבקשת. שוטרים שביצעו סיור שגרתי במקום ברכב משטרתי הבחינו ברכב בו שהה המשיב עם אחרים. המשיב שהבחין בשוטרים, נמלט מהרכב כשהרובה על גופו, כאשר אחד השוטרים רודף אחריו במרדף רגלי. במהלך המרדף נכנס המשיב לסמטה וכשהגיע השוטר לקצה הסמטה, המתין לו המשיב מחוץ לסמטה, כיוון לעברו את הרובה וירה שתי יריות לכיוונו. במעשיו אלה ניסה המשיב לפגוע בשוטר באמצעות נשק בכוונה להתנגד למעצר או למנוע מעצר. במעשיו האמורים לעיל נשא המשיב נשק טעון בלא רשות על פי דין להחזקתו וכן עשה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך.

לטענת המבקשת, קמות כנגד המשיב עילות מעצר סטטוטוריות מכוח סעיף 21 (א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") וכן מכוח סעיף 21 (א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים באשר המשיב ביצע עבירת אלימות חמורה תוך שימוש בנשק חם. מעשיו של המשיב מלמדים על מסוכנות רבה בשל העובדה שהחזיק ברשותו נשק טעון ובעת בריחה מהשוטרים ירה לעבר אחד מהם.

ביום 7.10.14, התקיים דיון בבקשה ובמהלכו הסכים המשיב לקיום ראיות לכאורה ולפיכך ניתנה החלטה כי הדיון עמוד 1

בראיות לכאורה הסתיים. המשיב נשלח לתסקיר שירות מבחן וכמו כן נכתב בהחלטה את דבר כוונת המשיב לטעון לעניין עוצמת הראיות לכאורה לאחר קבלת התסקיר.

בדיון ביום 12.11.14, טענו שני הצדדים לראיות אם כי ב"כ המשיב ציין בסיום טיעונו כי אינו חולק שקיימות ראיות לכאורה, אלא טען את טענותיו כדי לבסס את טיעונו שהתיק העיקרי אמור להתנהל ולהתברר.

המשיב הסכים לראיות לכאורה וטען לחולשה בראיות.

נוכח האמור לעיל, אתייחס בקצרה לראיות לכאורה ולטענת המשיב בדבר חולשה בראיות.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, עיינתי בחומר החקירה וצפיתי בסרטים של שני מסדרי זיהוי התמונות וכן בסרטים של מצלמת האבטחה של אחד הבתים באזור האירוע, שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה ואין מקום לקבוע שקיימת חולשה בראיות.

בתיק זה נעשו מסדרי זיהוי תמונות לשני השוטרים, דהן ודוקרקר, שהיו מעורבים באירוע ושניהם זיהו את המשיב כזה שנשא את הנשק וברח (מסדרי הזיהוי צולמו). אין מחלוקת שהשוטר דהן זיהה תחילה אדם אחר כאשר הצביע על תמונה אחרת במסדר זיהוי התמונות, אולם לאחר מכן (בשלב זה ההקלטה כבר הסתיימה אם כי נכח במקום עו"ד מטעם המשיב) זיהה את המשיב. בנוסף, השוטר דוקרקר זיהה את המשיב במסדר זיהוי תמונות שהשתתף בו.

אמנם לא נערך מסדר זיהוי חי ונערכו מסדרי זיהוי תמונות בלבד ועדיין, גם אם עוצמתו הראייתית של מסדר זיהוי חי גבוהה מעוצמת מסדרי זיהוי תמונות, לאחרונים, ובמיוחד כאשר מדובר בשני השוטרים המעורבים באירוע, אשר זיהו את המשיב, משקל משמעותי בראיות לכאורה כנגד המשיב. המשיב טען כי מסדרי זיהוי התמונות ע"י השוטרים נעשו בימים שונים (במקום באותו מועד) תוך שהוא מציין שהוא מסכים שהמקום לטעון טיעונים אלה הוא בתיק העיקרי אבל לטענתו קיימת פגיעה משמעותית בעוצמת הראיות לכאורה ויש מקום להתייחסות לכך. עוד טען כנגד דוחות הפעולה של שני השוטרים שנכתבו באותו זמן והם דומים באופן מפתיע ולמעשה חזר וטען כנגד מהימנות השוטרים. טענות המשיב לפגמים במסדרי הזיהוי כרוכות בטענותיו נגד מהימנות העדויות של השוטרים ואין מקומן בשלב זה של ראיות לכאורה.

בהקשר לטענת המשיב בדבר פגמים לכאורה שנפלו במסדרי הזיהוי בענייננו אני מפנה להחלטה בבש"פ 6742/10 **עאיש אבו הבירה נ' מדינת ישראל** [27.9.10] שם התייחס ביהמ"ש לפגמים שונים במסדרי הזיהוי שנערכו לשוטרים ואף שמדובר במקרה שם על פניו בהצטברות פגמים משמעותיים, קבע ביהמ"ש העליון שאין בהם כדי לשלול סיכוי סביר להרשעת העורר שם בעבירות שיוחסו לו. בהקשר זה נקבע כי בשלב דיוני זה, די להצביע על סיכוי סביר להרשעה וכי בשלב המעצר אין ביהמ"ש נדרש להשתכנע כי הראיות לכאורה מצביעות על אשמו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

מעבר לשני מסדרי זיהוי תמונות של השוטרים המעורבים שזיהו את המשיב, הוצגו תמונות שחזרו וגם אם יש טענות כלפי

אופן ביצוע השחזור, יש בשחזור כדי לחזק את הראיות לכאורה בדבר כך שהשוטרים יכלו לזהות את המשיב בשעת האירוע (דוחות שחזור יג ו-טו מימים 2.9.14 ו-3.9.14 עם השוטרים המעורבים שדיווחו שיוכלו לזהות את החשוד אם יראו אותו שוב).

לפי מחקרי תקשורת שנעשו לפלאפון של המשיב עולה לכאורה כי המשיב היה ער בזמן האירוע ובסמוך לאחריו ואף שוחח בטלפון עם אחר (מוחמד גאנם) שמאשר בהודעתו ששוחח עם המשיב (מוצג כג או רג והודעה 13 מיום 17.9.14). זאת, בניגוד לטענתו של המשיב בהודעותיו כי ישן במועד האירוע הנטען. בנוסף, נערכה חקירת מחשב לפלאפון הנייד של המשיב (מוצג רכ) ממנה עולה שהייתה פעילות במכשיר הנייד של המשיב בסמוך לאחר מועד האירוע לרבות הודעות וואטסאפ וניתן לראות מהפלט שחלק מהמסרונים והודעות הוואטסאפ נשלחו ממספר הפלאפון של המשיב שנגמר בספרות 800. כלומר, פעם נוספת עולה לכאורה שהמשיב היה ער בזמן האירוע ולאחריו בסתירה לטענתו שישן בביתו. במוצג רכ מופיעים גם שני מסרונים נכנסים (ביום 29.8.14 בשעות 22:55, 22:52 - שהן השעות 01:52, 01:55 ביום 30.8.14, ראה זכ"ד של צחי טלמור חלק ממוצג רכ) ממספר הפלאפון של אחות המשיב (אמירה) שמסתיים בספרות 105 כשזו מסרה בהודעתה שאינה זוכרת ואולי התעוררה מהשינה ולא ראתה אותו ולכן התקשרה אליו לראות היכן הוא, כשקודם לכן ענתה שהיא בדרך כלל בימי שישי בבית (בוקר 30/8/14 הוא בין שישי לשבת) אבל אינה זוכרת את הערב הספציפי (הודעה 14), כל זאת כאשר המשיב טוען שישן בביתו.

ממכשיר הפלאפון של המשיב הוצאה תמונה של נשק כשבתמונה זו מזהים נשק ארוך אוטומטי מאולתר המוכר בעגה העבריינית "קרלו" ומונח על ברכי אדם (מסמך קח) וכן הוצאו הצילומים קג1 ואילך שמופיעה בהם תכתובת וואטסאפ בין המשיב לאחיו ממנה עולה לכאורה שהנשק בתמונה היה בחזקת המשיב ואף יצא לנסות אותו. לטענת המשיב הוא צילם את התמונה מהפייסבוק ובהתייחס לשיחה בוואטסאפ בינו לבין אחיו טען "**לקחתי תמונה מהפייסבוק ועושים סרט**" וכשנשאל פעם נוספת על תוכן השיחה הנ"ל עם אחיו השיב שזו שיחה רגילה ולא הוסיף (הודעה 1 ג עמודים 3 ו - 4). לפי מזכר קח, התמונה של הנשק הנ"ל על ברכי אדם צולמה ביום 17.8.14 שעה 16:44. לטענת המשיב היא צולמה מהפייסבוק. תשובותיו של המשיב לא מספקות הסבר מניח את הדעת לשיחה עם אחיו על רקע תמונת הנשק.

באשר לטענת המשיב כי ניתן לראות בסרטים שצולמו ממצלמת אבטחה פרטית של בית באזור האירוע כי האיש שבורח בסרט תוך שהוא נושא נשק, אינו המשיב וכי מדובר באדם רזה וגבוה, קירח או קירח באופן חלקי אציין כי הדמות המופיעה בסרטים הנ"ל שצולמו במצלמה ביתית בשעת לילה אינה ברורה דיה ולא ניתן ללמוד מהסרטים הנ"ל בשלב זה לעניין זהותה של הדמות. בהקשר זה אני גם מפנה לדוחות הפעולה של השוטרים דהן ודוקרקר מיום 30.8.14 מהם עולה כי החשוד שברח עם הנשק מהרכב היה בעל שיער שחור (מסמכים א ו -ב בחומר החקירה) כפי שגם עולה מתמונות המשיב בתיק החקירה.

ב"כ המשיב הוסיף וטען למחדלי חקירה שונים, שחלקם עניינם במהימנות השוטרים ובשלב זה אין דנים במהימנות וגם לא מצאתי בטיעוניו הנוספים לבסס חולשה בראיות.

נוכח האמור לעיל, אני קובע שקיימות ראיות לכאורה המבססות את כתב האישום ומקימות עילת מעצר ואיני מקבל את טענת המשיב לחולשה בראיות.

בעניינו של המשיב הוגש תסקיר מעצר ביום 5.11.14. בתסקיר נכתב, בין היתר, כי המשיב בן 18, רווק תושב טייבה, סיים 12 שנות לימוד ובעל בגרות מלאה במגמת מכונאות רכב. שירות המבחן ביצע הערכת סיכון בעניינו של המשיב בשל אופייה האלים של העבירה המיוחסת לו. נלקחו בחשבון אופי העבירה ומאפייניה, בין היתר, שימוש בנשק חם לצד היעדר מעורבות בפלילים בעבר, תפקודו היציב ותכניות נורמטיביות לעתיד, הבנת חומרת מצבו המשפטי והיעדר אינדיקציה לקשיים ביכולת השליטה על דחפים תוקפניים וגורמי תמיכה משפחתיים המתנגדים להתנהגות אלימה. שירות המבחן התרשם ממכלול הנתונים כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה כאשר רמת הפגיעה צפויה להיות נמוכה אף היא.

שירות המבחן גם נפגש עם בני המשפחה המוצעים כמפקחים שמסרו כי הם נעדרי עבר פלילי. שירות המבחן העריך שתכנית השחרור המתאימה בשל מקום ביצוע העבירה לכאורה, היא חלופה מחוץ לעיר טייבה. עם זאת, בני המשפחה הביעו קושי כלכלי למצוא חלופה מחוץ לטייבה. כמו כן הביעו חשש שהתארגנות מסוג זה תטלטל את המשפחה כולה אך בהיעדר אפשרות אחרת יוכלו לשכור דירה באזורים הסמוכים לטייבה. שירות המבחן המליץ על שחרורו של המשיב בתחומי מעצר בית מלא בפיקוח בני משפחתו בבית המשפחה בטייבה וזאת ללא התאוורות בעיר מגוריו, כאשר יורשה להתאווורר בליווי שני מפקחים בו זמנית מחוץ לעיר וזאת בשל אופי היחסים הסמוכים לטייבה. האב, האח מר עבד אל קאדר סמיח והאחות ומודעותם לחומרת המיוחס למשיב והצורך לזהות מצבי סיכון במצבו. כמו כן המליץ שירות המבחן להטיל על המשיב צו פיקוח מעצר של שירות המבחן למשך חצי שנה שאף הוא לא יתבצע בשירות בטייבה וזאת לצורך סיוע בהתמודדות של המשיב ובני משפחתו עם התנאים המגבילים.

המעשים והעבירות המיוחסים למשיב בכתב האישום עניינם בעבירה בנשק שמקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים מאחר ומדובר בעבירת ביטחון כאמור בסעיף 35(ב)(1) לחוק המעצרים וכן בעבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק חם. החזקה לעיל מצדיקה מעצר עד תום ההליכים בכפוף לחריגים המופעלים בנסיבות מיוחדות ובהקשר עבירות נשק נקבע כי גיל צעיר והיעדר עבר פלילי אינם מהווים כשלעצמם נסיבות חריגות המצדיקות שחרור לחלופה (ראה בש"פ 6837/13 **חרבוש נ' מדינת ישראל** [28.10.13]). באותו מקרה ייחס כתב האישום לעורר עבירת ביצוע עסקה אחרת בנשק וכן עבירת הפרעה לשוטר ועל פי המתואר בו העורר ואחרים ביצעו עסקה בשני מטעני חבלה וביהמ"ש העליון דחה את הערר על החלטת ביהמ"ש המחוזי לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו, למרות המלצת שירות המבחן על שחרורו של העורר למעצר בית מלא בבית הוריו, בין היתר, על רקע גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי. ברור עם זאת, שיש לבחון כל מקרה לנסיבותיו.

כלל היסוד בדיני מעצרים הוא שאדם יעצר עד תום ההליכים אם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה. השאלה לפתחו של בית המשפט האם עברו הנקי של המשיב עד כה, כמו גם גילו הצעיר, אינם מביאים ולו בדוחק, לנסיבות חריגות בהן ניתן לשחרר אותו למעצר בית בתנאים מחמירים שיהיה בהם לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו נוכח המעשים החמורים המיוחסים לו ובמיוחד ירי לעבר שוטר.

אומנם התסקיר בעניינו של המשיב וגם לגבי המפקחים המוצעים הוא חיובי וממליץ על שחרורו של המשיב למעצר בית בתנאים המפורטים בתסקיר. עם זאת, שירות המבחן סבר שחלופת המעצר המתאימה היא מחוץ לעיר טייבה. בהקשר זה גם יצוין שביהמ"ש אינו מחויב באימוץ מסקנתו של שירות המבחן בתסקיר המעצר שכן זה מהווה כלי עזר בלבד לגיבוש ההחלטה לגבי שחרור לחלופת מעצר ואינו כובל את שיקול דעתו של ביהמ"ש (בש"פ 6837/13).

לאחר ששקלתי את מכלול טענות הצדדים, למרות הנתונים בדבר גילו הצעיר של המשיב והיעדר עבר פלילי, כמו גם התסקיר החיובי, עדיין נוכח המסוכנות הגבוהה הנלמדת מנסיבות המקרה, ירי לכיוון שוטר, וכאשר האחרים שהיו ברכב עם המשיב במועד האירוע לא אותרו, איני סבור שהחלופה המוצעת בעיר טייבה וסביבותיה יש בה להפיג את המסוכנות של המשיב ולפיכך אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ה, 19 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים.